

Божият СЛОВО

ГОДИНА XXII, БРОЙ 08 (215) • 2012 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Гесенската земя - земя на опиянението

“Бързайте, идете при баща ми и му речете: Така казва синът ти Иосиф: Бог ме постави господар над целия Египет; ела при мене незабавно. Ти ще живееш в Гесенската земя и ще бъдеш близо при мене, ти, чадата ти, и внуците ти, стадата ти, добитъкът ти и всичко що имаш. Там ще те храня, (защото остават още пет години на глад), за да не изпаднеш в немотия, ти, домът ти и всичко що имаш.”

(Бит. 45:9-11)

“И тъй, Иосиф влезе при Фараона и му извести, казвайки: Баща ми и братята ми, стадата им и добитъкът им, и всичко що имат дойдоха от Ханаанската земя, и сега са в Гесенската земя. И взе петима от братята си та ги представи на Фараона. И Фараон рече на братята му: Що е занятието ви? А те казаха на Фараона: Ние, слугите ти, и бащите ни, сме овчари. Рекоха още на Фараона: Дойдохме да поживеем в тая земя, защото няма пасище за стадата на слугите ти, понеже гладът се засили в Ханаанската земя; затова, молим ти се нека живеят слугите ти в Гесенската земя. И Фараон говори на Иосифа, казвайки: Баща ти и братята ти дойдоха при тебе; Египетската земя е пред тебе; настани баща си и братята си в най-добрата местност от земята; нека живеят в Гесенската земя. И ако знаеш, че някои от тях са способни мъже, постави ги надзиратели над моя добитък.”

(Бит. 47:1-6)

Значението на местността „Гесенската“ идва от думата go'-shen, което значи „обработвана“, както и от арабския корен jashima - „на труда“. Това е земята на труда!

Бог използва чудесен начин да избави от гладна смърт Израел и неговите потомци. Дори, когато минаваше на път за Египет, Яков направи олтар и се поклони Богу и Бог му потвърди, че е Неговата воля той да отиде към Египет:

„И така, Израил тръгна, с всичко що имаше; и като дойде във Вирсавее, принесе жертви на Бога на баща си Исаака. И Бог говори на Израила в нощно видение, казвайки: Якове, Якове. А той отговори: Ето ме. И рече: Аз съм Бог, Бог на баща ти; не бой се да слезеш в Египет, защото ще те направя там велик народ. Аз ще слеза с тебе в Египет и аз непременно

ще те върна пак; и Йосиф ще тури ръката си на очите ти.“ (Бит. 47:1-6)

Колко от вас са се молили за работа? Колко от вас са били благословени от Бога с добра и доходна работа в определен момент от живота си?

Замисляли ли сте се, обаче кога слезе Яков в Египет? Във втората година от седемгодишния глад. Колко години те трябваше да останат в Египет, за да избегнат гладна смърт? Пет години, нали? Като дойдоха в Египет, Якововите синове казаха: „Дойдохме да поживеем в тая земя, защото няма пасище за стадата на слугите ти, понеже гладът се засили в Ханаанската земя; затова, молим ти се нека живеят слугите ти в Гесенската земя.“ Вместо „да поживеят в Гесенската земя“ те я направиха свой дом.

„И тъй, Израил се засели в Египетската земя, в Гесенската страна, где то придобиваха имена, наплодяваха се, и твърде се размножаваха. И Яков живя седемнадесет години в Египетската земя, така че числото на годините на Яковия живот стана сто четиридесет и седем години.“ (Бит. 47:27-28)

И така вместо в Ханаанската, обещаната земя, доизкара живота си в земята на труда. Яков като че ли забрави Ханаан и Божиите обещания и се отдаде на честита старост. Синът му, когото между другото Яков 20 години смяташе за мъртъв, сега беше най-влиятелния човек в древния свят след Фараон. Пасищата бяха изобил-

прод. на стр. 2 ➤

↪ продължава от стр. 1
ни, делтата на Нил – пълноводна, целият дом около него щастлив. Пасторална картинка. Всичко е чудесно и наредено от Бога... само дето Бог липсва.

Колко пъти се описва как Яков издига олтар на Бога в Египет? Нула! Колко пъти Яков проговори на Фараон за Бога? Пак толкова!

Не сте ли се питали защо Яков не се върна в Ханаан, а поръча на сина му да занесе и погребее костите му при бащите му? Не сте ли се замисляли „Якове, гладът отдавна свърши! Какво правиш още тук в Египет? На място, където не можеш свободно да изразиш вярата си в Бога, понеже бог е Фараон? Защо се чувстваш добре сред жреците на бог Ра и хора, които нямат морал? Къде е Яков, който се бори с Бога? Къде е Яков, който обещава при Ветил: „Ако бъде Бог с мене, и ме опази в това пътуване, по което отивам, и ми даде хляб да ям и дрехи да се облека, така щото да се завърна с мир в бащиния си дом, тогава Господ ще бъде мой Бог, и тоя камък, който изправих за стълб, ще бъде Божий дом; и от всичко, що ми дадеш, ще дам десетък на Тебе.“ (Бит. 28:20-22)

Яков се пенсионира от Бога. Междувременно в земята, която по право принадлежеше на него и на потомците му се размножаваха филистимци, моавци, хетейци, аморейци, еврейци, ерусейци и други „ейци“. Един ден те ще вгорчат живота на потомците на Яков, водени от Мойсей и Исус Навиев. Никой не може да ги вини, защото те защитават своята земя. Земя, която доброволно им е отстъпена 4 столетия порано от родоначалника на Израел.

Не е ли това картината с нашия живот? Когато ние не сме на мястото си идват неканени посетители и от гости се превръщат в домакини. Както във Вселената няма вакуум, така няма празно и в човешкото сърце. Не е ли там Божият Дух, идват други духове.

„Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва, ще се върна в къщата си отдето съм излязъл. И като дойде, намира я пометена и наредена. Тогава отива и, взема със себе си седем други духове по-зли от него, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото.“ (Лука 11:25-26)

Аз бих нарекъл Гесенската земя, „земя на опиянението“. Земя, в която фокусът е само за земното – ядене, пиене, ста-

да, говеда, слуги и и слугини. Изобилие, безметежност, забрава и ... безбожие! На кой му трябва Господ, като синът му е ве-зир? На кой му трябва вяра, като успява, децата му са добре, виното е старо и си-ренето мухлясало.

Археолозите египтолози предлагат и друго значение на Гесенската земя - залята, наводнена, потопена земя. Хората, които живеят в нея са толкова увлечени и магнетизирани от земята, че забравят за Обетованата земя и за небето. Земя добра да се сее ориз, но не и да се издига олтар на Бога.

рат дали да се върнат или да останат в Египет: „И Иосиф, като погребва баща си, върна се в Египет, той и братята му и всички, които бяха отишли с него да погребат баща му.“ (Бит. 50:14)

Решението на потомците на Яков беше продиктувано от това, което виждат очите им, а не от вярата и обещанията от Бога.

Неусетно Гесенската земя се превърна в земя на робство за децата на Израел. От плодородна земя на спасение, в земя на гнет и бой с камшик.

Решението на Яков и потомците му

Далеч от Божиите обещания, в стремежа си да се отблагодари за добрината на Фараона, какво прави Цафнат-панеах (египетското име на Йосиф, което значи „Спасение на века“) в Египет? От олигархия, превръща царството на Фараон в абсолютна монархия. (Между другото ако се чудите кой е измислил ДДС-то да е 20%, ето го героят – Йосиф, Бит. 47:24)

Поради това, че житниците на Фараон са били единствените пълни, които между другото пак са се пълнили от данък 20% в плодovitите години, Йосиф е накарал хората да продадат всичко, което имат на Фараон. Даже в един момент и самите те са станали негово притежание (продадени като роби). Това в дългосрочен период е било пагубно за Израел, тъй като Фараон е станал с неограничена власт, и следващите владетели са я използвали срещу Израел.

След смъртта на Яков, Йосиф и братята му имаха възможността да избе-

изглеждаше добро за момента, но в дългосрочен план беше пагубно в 2 насоки:

- Обещаната земя вече се населваше с неприятели и
- Гесенската земя беше в Египет, място на бъдещото робство.

Нашите решения относно живота ни може да изглеждат добри, но въпросът е какви последици ще носят те? Решението ни да оставим децата си на произвола да пораснат без нашата грижа като родители в дългосрочен план е решение да останем в Гесенската земя.

В заключение искам да цитирам думите на ап. Йоан, Първо послание, глава 2, стихове 15-16: **“Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. Защото всичко що е в света, - похотта на плътта, пожеланието на очите, и тщеславието на живота, - не е от Отца, но е от света.”**

П-р Владимир Владимиров

Спасение

Избавление в самолета

Беше за Великденските празници. Пътувахме за Варна.

...Самолетът полетя надолу. После спря изведнъж. Всички се забихме в седалките... Красиви лупинги (ако гледаш отвън). Набираше височина и отново политаше надолу. Черен облак закриваше небето, гръмотевици и буря. Всичко трещеше отвън, светкавици облизаха малкия самолет. Градушка биеше от всички страни. Неистови викове цепеха съгстения въздух. Летящи вещи. Деца падаха от прегръдките на майките си. Припаднали висяха разкривени от седалките. Бяхме прегърнали облегалките на предните места. Ужасен хаос. Пилотите викаха с прегракнали гласове...

- София, София, Варна, тук Ан 24. Излязоха от кабината, оставиха самолета на автопилот. Тичаха из салона и помагаха на хората. В най-критичния момент някой се провикна: "Драги пътници, аварийната е от дясно на пилотската кабина." Погледнах през прозореца. "Каква врата? С какво ще скачаме?" Някъде долу се виждаха малки светлини. Не можех да различа земя или небе е под нас. Мъжът ми, Милчо, беше прегракнал и викаше: "Свършено е с нас! Само твоето име ще остане - ВЯРА!" Това беше и името на внучката, заради която пътувахме.

Колко вяра ни трябваше да повикаме Исус! Та той е тук сред вълните на тази буря. Нали небето е Негово обиталище, а земята Му е подножие? А ние сме в Неговите ръце! Помолих се: "Каквато е Твоята воля Исусе..."

Самолетът се раздруса, като че върви по калдъръм. Минути след това се укроти. Сякаш висеше. Чува се гласове от пилотската кабина: "Тук Ан 24, тук Ан 24 – София- Варна."

Погледнах надолу, видях фара и светлата пътека в морето. Исус беше прострял мощната си ръка и ни спаси. Това се случи през 1982 г.

Вяра Стоилкова

3из-3аз

Х. Харизанов

Българската азбука има 30 букви, като А=1, Б=2 и т.н. до Я=30.

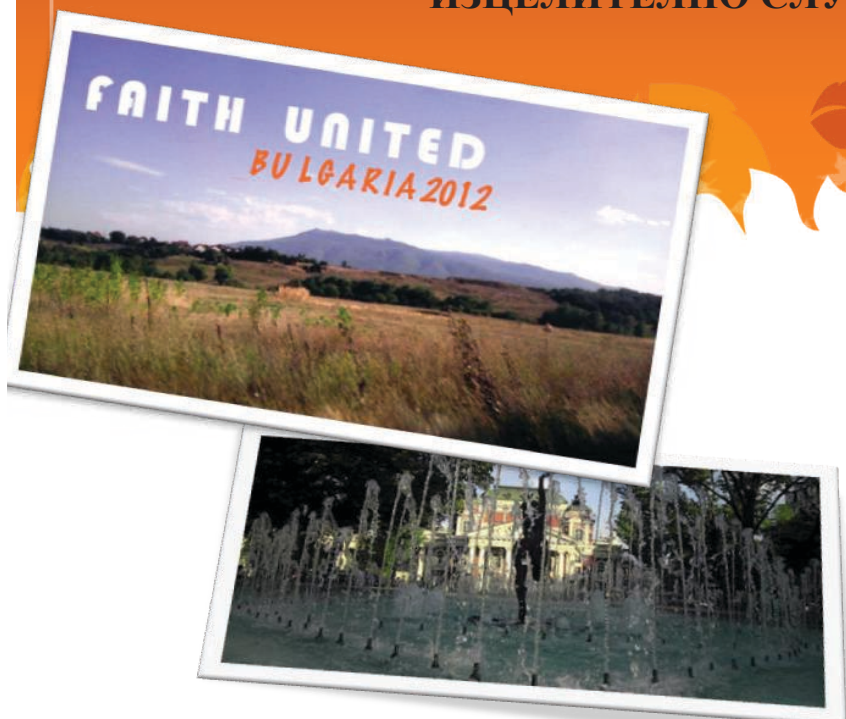
Като попълвате в указаната посока, ще прочетете ст. 30 от Евангелие от Матей, гл. 24.

→	К	О	Г	А	19	15	4	1	3	1	26	6	
	19	6	2	6	14	1	14	9	3	30	6	18	↘
↙	15	8	14	1	13	6	14	9	6	19	15	14	↘
	14	9	18	30	9	11	25	6	3	15	24	1	↘
↙	9	19	15	4	1	3	1	26	6	8	1	16	↘
	8	9	11	24	9	18	3	19	1	24	1	12	↘
↙	6	13	14	9	16	12	6	13	6	14	1	11	↘
	6	3	15	24	19	30	5	9	3	15	19	1	↘
↙	25	11	9	30	18	9	14	5	1	9	5	6	↘
	15	6	19	9	14	18	6	2	6	14	1	14	↘
↙	2	12	1	23	9	18	27	18	18	9	12	1	↘
	1	3	1	12	18	1	13	30	12	15	4	9	↘

ГОСТИ

ИЗЦЕЛИТЕЛНО СЛУЖЕНИЕ

инф. Мишел Владимирова

КОНФЕРЕНЦИЯ

"ЕДИННИ ВЪВ ВЯРА"

На 6 септември вечерта отидохме да посрещнем група от Корпус Кристи, Тексас, САЩ. Те бяха 8 човека, водени от пастор Глория и Давид Фарджардо. Предварително бяха наели микробус, с който да се движат, но се оказа, че има грешка и вместо микробус от агенцията им дадоха кола.

Пастор Владимир и Давид се опитаха да оправят проблема, но вече всички бусове бяха заети. Все пак успяхме да се съберем в колите и благополучно заведохме и настанихме постите в хотела "Банкя Палас".

Димитровград

На следващия ден потеглихме три коли към Димитровград. Пътуването беше дълго и изпълнено с емоции. По пътя спряхме да обядваме и една жена от групата си забрави телефона в ресторанта. Няколко километра, тя не беше забелязала, че телефона ѝ го няма и щом се усети, тя уведоми пастор Владимир.

Свидетелство

Получихме чудесни вестии от Хюстън. Пастор Джеф ни разказа свидетелство за младежкия ръководител на църква, с която работят.

Младеж на 24 години, роден с порок на сърцето – едната част работи нормално, а другата работи по-бавно, с по-слаб пулс. След изследване се установява, че по-силната част расте и се развива, а другата намалява. Докторите стигат до становище, че трябва да бъде опериран и от здравата част на сърцето да се вземе мускул, който да се присади в болната. През това време цялата църква се моли за него. Това лято по време на летен лагер за деца и тинейджъри много от децата са отивали при него, слагали ръце на сърцето му и са се молили.

През октомври е трябвало да отиде отново на контролен преглед. Докторът взема резултатите в ръцете си и няколко минути седи без да говори. Гледа в резултатите, после в него, отново в резултатите.

- Момче, не знам какво се е случило с теб. Как си се хранил, здравословно ли? Твоето сърце е напълно здраво! – казал докторът.

Момчето му разказало, че вярва в Бог и се е молил той и цялата църква. Това е чудо от Бог. Бог върши чудеса и днес!

"Исус е щщият, вчера, днес и векове!"

МИСИОНЕРСКО ПЪТУВАНЕ

ДИМИТРОВГРАД

Той намери телефона на ресторанта, звънна. Помоли да го запазят, за да може на връщане да го вземем. Наближихме Димитровград. Бяхме се забавили по пътя, закъснявахме за службата, която трябваше да имаме вечерта.

Молихме се и бързахме, но внезапно едната кола се развали. В този момент Бог така направи нещата, че пастор Трендафил от църквата в Димитровград звънна по телефона. Той преди се е занимавал с коли и успя да ни каже как да стигнем до града, въпреки проблема. Със закъснение ние пристигнахме в църквата,

която беше изпълнена с хора, хвалещи и славещи Бога. Ние се присъединихме и имаме една служба, в която пастор Глория даде пророческо слово за пастора там. Божието присъствие се усещаше силно. След службата имаше молитва за изцеление. Вечерта преспяхме в църквата, в стаи, предназначени за гости. На следващата сутрин, пастор Владимир и пастор Трендафил бяха отишли да закарат колата на ремонт в друг град, но не бяхме сигурни кога ще се приберем в София. Въпреки това имаме още едно прекрасно събрание. За наше учудване колата беше поправена в същия ден и когато приключихме всичко, получихме обаждане да отидем и да я вземем. Бог изцели много хора и извърши чудеса в Димитровград. Тръгнахме за София. По пътя взехме забравения телефон. Така радостта ни стана пълна и в добро настроение продължихме пътуването си.

СОФИЯ

В неделя сутринта, на 9 септември, започна конференцията "Единни във вяра". Тя стартира в църква "Дом на радост", Банкя. Продължи в църквите в ж.к. Люлин, София и в гр. Божурище със служители презвитер Петър и Цветелина.

МИСИОНЕРСКО ПЪТУВАНЕ

И трите богослужения бяха различни и изпълнени с присъствието на Святия Дух. Конференцията приключи във вторник с вечерна служба. По време на това събитие Бог вършеше велики чудеса и Святият Дух изпълни всяко сърце.

КЮСТЕНДИЛ И БЛАГОЕВГРАД

В сряда сутрин пътувахме за Кюстендил. Този път дойде и малка група младежи от църквата в Люлин. По обяд пристигнахме в църквата в Кюстендил. Хората се бяха

събрали в залата на един хотел. Салонът беше препълнен. Отново в службата се чувстваше Божието присъствие, имаше изцеления и пророчества. Вечерта имаше служба в Благоевград. Бяха се събрали вярващи от няколко църкви. Наши домакини бяха пастор Юли и пастор Симо. Към края на службата пастор Глория изкара напред всички мъже и момчета, за да се моли за тях, а след това имаше молитви за всички. След богослужението ни поканиха на тържествена вечеря, приготвена с много любов от братя и сестри от Благоевград. Младежите заедно с пастор Юли ни пяха песни, докато се хранехме и имаше чудесно време на общение.

В петък изпратихме групата за САЩ. В този ден Бог направи чудо да се намери изгубен ключ на наетата кола, както и още веднъж изгубен телефон. Бог е велик и победата и славата Му принадлежат!

Молитва

Величай, душо моя, Господа! Господи, Боже мой, Ти си дивно велик; със слава и величие си облечен.

Ще пея на Господа, докато съм жив. Ще величая моя Бог, докато съществувам.

Ще се веселя в името на Господа.

Търси, душо моя, Господа и Неговата сила, спомняй си чудесните Му дела!

Притчата за сеяча

Много народ се събрал този ден около Иисуса. Хората се притискали един до друг, стараели се да дойдат по-близо до Него. Всички се блъскали и пречели на Иисуса да говори. Тогава Той седнал в лодката, отплавал от брега и започнал оттам да беседва с хората. Сега всеки можел да Го вижда и чува. Иисус разказвал за сеяча, който сеел зърно на своята нива. Но земята не била навсякъде еднакво добра. На места почвата била камениста, другаде имало много плевели. Наистина преди да сее, сеячът разоравал нивата, но все едно, в земята оставали много камъни и не всички плевели били изтръгнати от корен. Сеячът вървял из нивата, вземал пълна шепа зърно и го разхвърлял наоколо.

Доста зърно падало на пътя, който минавал през нивата на сеяча, и птиците веднага го изкълвавали. Друга част от зърното паднала върху каменистата почва. Много скоро тук се появили кълнове, но оранта не била дълбока, камъните пречели на корените да пораснат навътре и да поемат влагата от земята. Затова, когато слънцето се издигнало, кълновете изсъхнали и загинали.

Зърно паднало и на земята, където имало още корени на плевели. Скоро плевелите израснали и погубили всички кълнове.

Но част от зърното паднало и върху добра почва. Тук израснали прекрасни класове. На всеки клас имало плод, понякога до сто зърна в един клас, понякога шестдесет, понякога и тридесет. Това радвало сеяча, защото той сеел, за да прибере реколта.

Ето такава притча разказал Иисус. На всички се харесал Неговият разказ, но хората не разбрали какво означава. Те обаче не помолили Иисус да им го разтълкува. Учениците на Иисуса също чули

притчата. Само те поискали да узнаят значението на този разказ. Чуй го и ти.

Знаеш ли какво е разбирал

тогава ще бъдат щастливи.

Живо ли е словото Божие в твоето сърце? Ако да, то ти, разбира се, си щастлив. Или ти вече

Иисус под думата „зърно“? Когато говорел за зърно, Той имал предвид словото Господне. Иисус дошъл на земята, за да донесе на хората словото Господне, но мнозина не искали да го чуят. За тях говорел Иисус, когато казвал, че зърното падало на пътя и птиците го изкълвавали. А други хора, обратно, като чуели словото Божие, започвали да вярват в Бога и да извършват добри дела. Но после бързо забравяли за Бога и отново започвали да грешат. Тях имал предвид Иисус, когато говорел за каменистата почва, върху която младите кълнове загивали.

Колкото до почвата с плевелите, Той говорел за хората, които грешат толкова много в своя живот, че техните добри постъпки се губят между лошите.

Но за щастие има и хора, чиито сърца постоянно са отворени за словото Божие. Те вярват в Господа и Го обичат. Именно това е почвата, която осигурява добра реколта.

Така се случва с възрастните, така се случва и с децата. Децата също слушат много за Бога: вкъщи им разказват за Бога техните родители, в църквата за Бога им говори свещеникът. Децата трябва внимателно да слушат словото Божие и

си забравил всички разкази, които си прочел в Библията? Без Бога в сърцето си ти не можеш да бъдеш щастлив. Помоли се тогава, помоли Господа да влезе в твоето сърце. Помоли се, Господ иска да чуе твоята молитва.

Ев. от Матей, гл. 13

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

На Господа трябваш

“А единадесетте ученика отидоха в Галилея, на бърдото, гдето Исус им определи... Тогава Исус се приближи към тях и им говори, казвайки: **Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. И така идете, научете всичките народи, и ги кръщавайте в името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. Амин.**” (Матей 28)

Христос е жив, Той възкръсна, яви се на учениците си и на други. Преди да се възнесе Той остави своето **велико поръчение** на учениците си, част от които сме и ние, които сме повярвали в Него и сме Го последвали. В Римл. ап. Павел пише, че човек не може да отиде, освен, ако не е изпратен. Затова Христос ни изпрати. Но човек не би могъл да отиде, ако няма свободата да го направи. Христос дойде да донесе духовна свобода. Той направи необходимото като умря на кръста и възкръсна в 3-тия ден и иска да живеем в тази свобода и да сме нейни посланици.

Как влезе Исус в Ерусалим? “И като се приближиха до Ерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, Исус изпрати двама ученици и рече им: Идете в селото, което е насреща ви; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и докарайте Ми ги. И ако някой ви каже нещо, кажете: на Господа трябваш; и веднага ще ги изпрати.” (Матей 21:1-3)

Може ли Христос да влезе в Ерусалим пеш, а не на магаре? Той трябваше да влезе тържествено като цар и да бъде разпознат и почетен като такъв, за да се сбъдне старозаветното пророчество. Той имаше мисия и това магаренце беше част от нея – инструмент за нейното осъществяване!

Ти и аз трябваме на Бога, защото сме част от плана Му за спасение на хората и завръщането им към Него. Може ли Той да изпълни своя план без нас? О, да Той може да се справи отлично и без нас, но не иска.

Той не очаква ти и аз да се променим, да се подготвим и тогава да можем да Му бъдем полезни. Иска само ти и аз да бъдем развързани, да бъдем свободни и да сме носители на тази свобода. Свободни чрез Него, защото там където е Божият дух, там е свобода (2 Кор. 3:17) и ако Синът ни направи свободни, то ние наистина сме свободни. (Йоан 8:36)

Развързани и свободни от какво? Свободни в дух, душа и тяло. Чети словото Му, изучавай го, защото думите на Христос са дух и живот и носят свобода!

П-р Емануил Тотев

П Е Т Ъ К О Т 18:30 ЧАСА

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
БЪЛГАРИЯ

МЛАДЕЖКО

НОВА ГЕНЕРАЦИЯ ЗА БОГА

ДОМ НА РАДОСТ
ТИНЕЙДЖЪРСКО

Божия църква
„Дом на радост“

с п-р **Вл. и Б. Владимирови**
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)

Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2013 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428